

Routa Ei Lopu

Kotiteollisuus

Hän syntyi suklaamunasta
hän varttui, kasvoi karkkikaupassa
hän on hymyilevä pullapitkomies
täynnä rusinoita, otsassa voisilmä

Hän kuuntelee tätäkin
vatsa täynnä, poltellen sikaria
hän etsii jotain katseellaan;
seinä
seinä
seinä
seinä

Kaiva poika, kaiva vaan
routa ei lopu milloinkaan!

Hän on uloskannettu elämä,
hän itkee yksin korpikuusen alla
hän on unohdettu lapsi
leikkii legoilla lattialla

Kerää palasia, jotka isä levitti,
jotka äiti imuroi
hän tahtoo ulos huoneestaan;
seinä
seinä
seinä
seinä

Sairaalan käytävän viiltävät valot
sinun puolestasi vuodatettu
Kostean mullan hiljaisuus
sinun edestäsi annettu